

Halina Mackiewicz

Nieborowa, pow. Chełm Lubelski. Stanowisko II

Informator Archeologiczny : badania 6, 12-13

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KOCIERZ, pow. Gryfice
Stanowisko 1

Muzeum Narodowe w Szczecinie

Badania prowadził mgr Maciej Czarnecki.
Finansowało Muzeum Narodowe w Szczecinie.
Drugi sezon badań. Późnopaleolityczna
masowoszańska pracownia krzemieniarska.

Badania objęły obszar 106 m² i wykazały, iż eksplorowana krzemienica została poważnie uszkodzona przez późniejszą działalność ludzką. Stratygrafia stanowiska nie jest jeszcze dokładnie ustalona. Nieznany jest również charakter odkrytego w tym roku nasypania kamiennego, mającego postać owalnej kopuły o wymiarach ok. 14 m / dłuższa oś / x ok. 6 m / krótsza oś /, zbudowanego z kamieni spajanych gliną. Być może jest to grób. Nie znaleziono żadnych zabytków ruchomych, mogących datować ten obiekt.

Badania będą kontynuowane.

KRAKÓW - WAWEL

patrz wczesne średniowiecze

MJEBOBOWA, pow. Chełm Lubelski
Stanowisko II

Zakład Epoki Kamienia Instytutu
Historii Kultury Materialnej PAN
w Warszawie

Badania prowadziła Halina Mackiewicz.
Finansował Wydział Kultury Prezydium
PRN w Chełmie. Drugi sezon badań. Sta-
nowisko piaskowe z okresu mezolitu i
przełomu neolitu na wczesną epokę brązu.

W dalszym ciągu eksplorowano wykop 1, z którego materiały, uzyskane w ubiegłym roku, wydawały się rzucać światło na zagadnienie kontaktów mezolityczno-neolitycznych. Wykop poszerzono w kierunku wschodnim, zgodnie z zeszluszczoną planografią materiału archeologicznego. Eksplorowano metodą ław i kwadr. Przekrobano 56 m² do głębokości średnio 70 cm. Nie odkryto wschodniego krańca rozrzutu zabytków.

Tak jak w poprzednim roku, zabytki znajdowano we współczesnej glebie ornej i w zachowanej części fluwium silnego. Analiza profili potwierdziła wysuniętą uprzednio hipotezę, iż teren stanowiska podlegał wielokrotnej denudacji, i że oranina obejmuje powierzchnię deflacyjną sięgającą do piasków starego fluwium silnego. Tym samym materiały archeologiczne - i z oraniny i z fluwium - leżą na wtórnym złożu. Miąższość poziomu kulturowego w fluwium nie przekracza 15 cm / poza kiesze-

niami pokorzeniakowymi/ - utrzymuje się więc on w granicach dawnego deptaniska Planigrafia zabytków wazuje na ich dość równomierne rozproszenie na całym odkrytym obszarze.

W sumie znaleziono okolo 850 okazów. Przeważały materiały krzemienne, nad nielicznymi ceramicznymi i bardzo ubogimi kamiennymi. Inwentarz kamienny wykonany jest z kwarcytów i piaskowców, krzemiany - z miejscowego surowca kredowego glazikowego. Wydzielono w nim 128 szt.: 21 rdzeni i 107 narzędzi i ich fragmentów, w ogromnej większości o rozmiarach średnich. Inwentarz charakteryzuje: 1 / ubóstwo półsurowca / zresztą o pokroju odpadkowym - odfupki b, małe i mikro-lityczne/ dużo łusek; 2/ technika odfupkowa jednopiętowa /18 rdzeni/, z zaprawą ograniczoną do przemysłowej pięty, a niekiedy i prawcowania pięciaka; 3/ bogactwo skrobaczy /54 szt./ i narzędzi o krawędzi częściowo szluskanej półstromo, skrobaczowato / 23 szt./ . Wśród pozostałych narzędzi - poza okazami o krawędzi częściowo łuskanej, mikrołuskanej i użytkowanej - znaleziono: noże / 5 szt.: 3 odfupkowe, 2 wiórowe, w tym 1 duży/, półtylczaki wiórowe / 3 szt.: 1 janiaławicki i 2 zwykłe, w tym 1 duży/, drobne fragmenty siekier gładzonych / 3 szt./ i pojedyncze okazy: ciosaka odfupkowego dużego, tłuczka podkulistego, radlicy kamiennej. Między fragmentami ceramiki - 3 wylewy z ornamentem sznurowym.

Tegoroczne badania nie ukończyły eksploracji stanowiska. Nie rozstrzygnęły też jednoznacznie, czy mamy tu do czynienia z mechaniczną mieszaniną zabytków mezolitycznych i późnoneolitycznych, względnie wczesnobrązowych, czy - jak się wydaje z analizy materiału - z zespołem mezolitycznym, który przetrwał po początkowy okres brązu, kiedy to przejął zdobycze techniczne i gospodarcze neolitu.

Prace wykopaliskowe na stanowisku II powinny być kontynuowane.

OSJAKÓW, pow. Wieluń
Stanowisko 3.

patrz neolit

PIEKARY, pow. Kraków

Wojewódzki Konserwator Zabytków,
Wydział Kultury WRN w Krakowie

Badania prowadził mgr W. Morawski.
Finansował WKZ i Wydział Kultury
WRN w Krakowie. Piąty sezon badań.
Otwarte stanowisko lessowe. Paleolit.

Badania miały charakter uzupełniający w stosunku do sezonów poprzednich celem pełnego rozpoznania stratygraficznego w rejonie cypla skalnego zwanego Okrążkiem.

Wykonano wykop XVIII w południowo-zachodniej części cypla w obrywie starego kamieniołomu. Główna ściana profilowa tego wykopu łączyła dwa uprzednio wykonane